

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. iiiii. post. iiii. d[omi]nicam Aduen[tus].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Dro tertio. Audistis r̄c. Ex eplo ita
q̄bti Thome studeatis oño inhore
resi vultus inter amicos eins nuerari. Et
nota q̄ lex dī. ff. dī. inossi. testa. l. liber. Qui
cū inimicis meis est: amic⁹ meus non est.
Si ergo estis cū diabolo nō estis amici dī.
Et. xxv. q. v. ca. Si apud. Regib⁹ et dñis
epalibus debet fidelicas: mltro magis dō.
Accendite: Si rex p̄ciperet alicui dī. Ser
ui mibi fideliter et veni mecum: eolle et cū
rege aduersario: nōne grauis ille punien⁹
dus esset tanq̄ regis aduersarius. Expo⁹
ne r̄c. Notādo illud Luc. xix. Inimicos
meos q̄ noluerūt me regnare supra se ad/
ducere huc ante me et interficere.

Feria. iij. post. iij. dñicam Aduen.

Hora est ias
b r̄c. Rabil solliciti sit. Phil.
sii. Si surgere vultus a so/
mno peccati. Rabil solliciti sitis. s. sollici/
tatione supflua mūdano p̄: aut sollicitudie
nimis anxia p̄ remissione petō p̄. Qui⁹ rō
assigri pot q̄ dñs p̄pe est. Tu p̄ mysteriuz
incarnationis q̄ ad primū aduentū. Cum
p̄beneficiū vñstatiōis q̄ ad scđm. Tu per
iudiciū retributiōis q̄ ad tertiu. De p̄mo
Ela. vii. Vocab. nomē eius emanuel. l.
nobiscum deus. De scđo Barth. xl. Ecce
ego yobiscuz sum r̄c. De tertio: Ecce ego
venio oīto et merces mea mecum est r̄c:

Hora est r̄c.
Deo p̄mo. An p̄ctm sit formalis p̄u/
atio boni gr̄e. Q̄ sic. Per p̄ctm morta
le destrukt⁹ gratia. Lōtra. Gr̄a a solo deo
p̄ creatione est et ab eo solo p̄fua: et quā/
do destrukt⁹ anihilat: q̄r cuius p̄ductio est
creatio: illi⁹ destrukt⁹ est anhilatio. Be
spondet scđ. in. ii. di. xxv. Dicunt aliq̄ p̄
p̄ctm est p̄uatio boni sp̄ualis siue supnatu/
ralis vñc gr̄e: sed p̄ primū peccati totali
collitur gr̄a: q̄ scđm p̄ctm nō erit p̄ctm: q̄r
nihil corrūpet. Item seq̄retur q̄ oīa p̄cta
mortalia essent eiusdē rōnis in formalis ra/
tione p̄uatiōis. Ad argumentū aīc dico:
q̄ p̄ctm nō p̄ effectiue corrupe gratiā: sed
tm demeritorie: ita q̄ volūras p̄us natu/
raliter se auertit. Deus tēs⁹ conseruare
gr̄am. Non est igit̄ p̄ctm formalis p̄uatio
gr̄e qua nō ex incōp̄silitate destruit: sed

vt demeritū. **V**ec Scđ. **P**ro funda/
mento. Venenu mōrisse⁹ est malitia p̄cti

De q̄ Sene. ad Lucil. Galicia ip̄a maxi
mā p̄te sui veneni bibit. Venenū q̄d spen/
ses hñt in alienā p̄ferūt pñicitā: sine sua co/
tinēt. nō ē huic silē hoc. hñtib⁹ pessimum ē.
p̄e pessimum qm̄ aīe mortificatiū. **M**ar/
vindocin. in L ob. Pctm mōris ē aīe: mōris
debita pena peti: sana vulnera mōrbi abi/
est. **S**z de p̄ctō q̄d est: An sit formalis r̄c.
Dic r̄n. r̄c. Et q̄ p̄cluð q̄ptū tiere dñt p̄co
ref dñmū iudiciū q̄ voluntarie p̄ez q̄mittē
tes gr̄am dei p̄diderūt et ei⁹ irā incurrit.
Dichee. v. Faciā in furore et in indigna/
tione vñtionē tui. Ro. ii. Scđz duricia tua
et impe. cor: thesaurizas tibūrā in die iū/
dicijre r̄c. O p̄ctores audite r̄c. O p̄ter/
ribile irā dei incurrisse: q̄ānosuz gr̄az dī
amisisse p̄ p̄ctm. Figura. i. Dach. i. Anti/
och⁹ intras templū spolianit illō ornamen/
tis suis et dñmū suis. Antioch⁹ sc̄tūz
pauptrat⁹ interpretat⁹: et signat p̄ctm q̄d silec
ad q̄ntam pauptrat⁹ adducit: et eūz intrat
templū cordis spoliat illō donis gr̄e et me/
ritis. Ber. Paupras pñctiosa ē meritoz
penuria. Et Apoc. iii. Nescit q̄r r̄c.

DRo r̄c. Sup̄a dixim⁹ de duob⁹ q̄
mis p̄posit⁹ circa aduentū dñi in car/
ne r̄c. Nūc de tertio q̄d ē veniēt benigni/
tas. De q̄ Ber. in f. de epiph. Apparue/
rat dei potētia in rex creatōe. Apparebat
ei⁹ sapia in eaꝝ gubernatōe. Benignitas
aut̄ ei⁹ marie apparuit in bñanitat⁹ assūt
pt̄one. In q̄ em̄ magis q̄medare poterat
benignitatē suā q̄ suscipiēdo carnē meaz.
Quid tamē declareret ei⁹ misericordiam q̄
ipam suscepit miseriā. Quāto em̄ se mino/
rē fecit in bñanitate: fatō maiorē se exhibu/
it in bñitate. Et q̄nto p̄ me vñlō: fatō mi/
hi charior ē. Hāc aut̄ benignitatē tria p̄c
pue oīdūt ad p̄ns p̄templāda.

Primū est naturalis p̄figuratio.

Scđm est figuratiōis sublimatio

Tertiū est sublimatiōis ordinatio.

In hoc fīmone dicendū de p̄mo. **E**bī est
p̄siderāda p̄figuratio siue affilatō triplez

Prima in nature veritate.

Scđa in gñis p̄formitate.

Tertia in passibili q̄litate.

Prima igit̄ p̄figuratio est ī nāte veritate

Verā ei bñanitatē assūpsit eiusdē speciei

Feria. III. post. III. dominicā

omninostra Athanasius. Perfectus de²
 perfect² homo ex aia ronali et hūana car
 ne subsistēt. Mirandū sane qm̄ ut ait Au
 gusti. Deus factus est bō ut homo fieret
 deus. Secunda pfiguratio est gnis pformu
 late. qm̄ fin doctores catholicos pfitemur
 hū filiū nō tm̄ verā hūanitatē assumptissē
 sedetia de massa nobis. Ioh. iii. 13. de gene
 re Adam. Heb. ii. Qui enī scificat et qui
 scificatur ex vno oēs. Et hoc certe a ppa
 ret dei benignitas mira q naturā huma
 nā sibi inimicā sibi punit. fuit tñ huma
 nitas in chio oīno sine infectōe peti aut cō
 cupisētē: sed cum plenitudine grē. Ideo
 Paul. i. Cor. xv. factus est p̄mus Adā
 in aīam puentē. Nouissimū aut in spm̄ vi
 uificantē. Voluit aut nobis sic se figura
 re ut se pstituerit tangē exemplar nost̄ ad
 qd̄ possim̄ securi aspicere. Nā ut d̄ Au
 gusti in qdam fmo. de Nati. om̄. Hō seqn̄
 dus nō erat q videri poterat; deus seqnd²
 erat sed. videri nō poterat. ut g exhibere
 et qui ab hoīe videret et qui bō seqretur:
 deus factus est bō. Quid vitupabiles et
 miseri qui diabolū poti² qd̄ ch̄m̄ imitāt.
 Tertia pfiguratio est in passibili qilitate
 Assump̄tū em̄ ned̄ nostrā hūanā natu
 ram: sedetia defectus eius penales: nō q/
 dem induentes ad culpā: ut sunt pnitas
 ad malū et difficultas ad bonū. Hęc etiā
 defect² penales: cuiusmōi sunt egritudines
 speciales: hoc em̄ nō erat nobis expediēs
 sic em̄ se potius inutilem qd̄ vtilem reddi
 disset: sed generales defectus penales: qui
 vicē respiciunt totā naturā humanā: sicut
 famescere: sicut: algere: et cetera hīmōi. Ex
 alia tamē causa fuerunt in Chro. et in nobis
 sunt, ut dicit D̄aḡ senten. In nobis em̄
 sunt ex necessitate contracti: sed in christo
 voluntarie assumpti ex dispensatione vicē
 assumentis: pcurrēte siml̄ acceptiōe ipius
 anime ronalis que in pmo instati sue cre
 atiōis habuit vsum cognitiōis et placuit
 sibi tali corgi. s. passibili vniri ppter salutē
 gnis humani. Considerem² gnos q p es
 salvari cupim² q̄lter aia eius ab instanti
 sue creatiōis puderit omnes labores qd̄
 passur² erat in trigoitris annis in busus
 vice pegrinatione qd̄ in p̄sepio: in frigore et
 paup̄itate nascere: et in desertis egypti cu
 matre pauncula pegrinaturus esset: et sic
 dealijs, et hec om̄ia benignissime accepta
 uit pro salute nr̄a. O pelagus amoris Je
 su ch̄i: O formax succensa charitatis. Ab
 instanti certe pceptiōis semp̄ habuit p no
 bis mortē in corde. Quomō g tanto redē
 p̄tr, debitas agemus gratias qui nō m̄
 si ex amore rāstupendo p nobis in carne
 operari dignat² est. Amor fecit eū lachry
 mari: amor fecit eū pereginari: amor fecit
 eū vulnērī sive vulnera ppeti: amor fe
 cit eum in cruce mori. O amia insignita dī
 imagine dilige eū a quo tantū dilecta es:
 qui defectus penales sic p nobis assum
 psit. Et hoc ppter tria ut tangit Tho. in
 iij. par. q. xiiij. Primo ppter preciū nostre
 salutis: quia pposuerāt nos redimere san
 guine suo. Secundo ppter fulcimentū nr̄e
 fragilitas. s. ad pfirmatōz nr̄e fidi ad cre
 dēlū vīz p̄tate nafē assūptē. Tertio ppter
 exēpluz p̄tutis. In hoc em̄ dedit nob̄ exēpluz
 plū tolerāde penalitaz. j. Pe. iij. Chro. i
 carne passo et vos eadē cogitatoe arinamū
 Jā q̄ppe t̄pales p̄cas timere nō debem²:
 ex eo q̄ ds̄ eas ip̄e i forma nr̄a pculit. Ecce
 plū de martyribz d̄ qb̄ cārat ecclia: Hi p
 te furias atz ferocia calcast hoim̄ zc. j. Pe
 tri. iij. Cōcates ch̄i passiōibz gaudete ut
 in reuelatiōe glie ei² gaudeat² exultātes.
Pro tertio audist̄t̄c. O miseri p̄tōz:
 Dres si deifili² si se voluit vob̄. Pfigu
 rare: tur nō expgiscimi ad ip̄z imitandum.
 Qd̄ si facere voluerit: nullaten² erit vob̄
 tiffidēlū de pmissio grē et glie. Ha dicūt
 aura: Būficia large sunt in p̄tādā: de p̄.
 si. Olim. De donatiōibz. Lū dilecti. z. ff.
 de p̄st̄ p̄cipū. l. vi. Audite Si velleret
 accipe tunica alicui² v̄rm̄ pauperē: vīle et
 turpē et vob̄ afferret suā tunica sericiā no
 bīlissimā gēmis ornatā zc. et sclret² qm̄ oī
 nō est ei² bñplacitū: an recusaret². Eredo
 q̄nō. Imo cu oī diligēta ad h̄ festinaret².
 Qd̄ if miseri cu nō surgit² a sono: cur nō
 exiit² arma diab² licet: cur nō accipit² tunica
 aurea. s. grē et charitar² quā fili² dei v̄ram
 vīle hūanitatē induēt vob̄ obulit. Vob̄
 igit q̄ i puluere est² expgiscimi et laudate.
 Ecce dñs vētēcū vnguēt²: vēt cū glia: nec
 q̄ ei sine salute vēt iſ² neg² xps sīne vnu
 ctioe: nec sine glia vēt ip̄e fili² dei. Sid
 dem ip̄e est salvo: ip̄se vinctio: ip̄se glia.